

wěcznje wostanjemy dołžnižy, a našch jenicžki troscht w žiwjenju a wumrjeczu a na šudnym dnju je tón šwěrnny Šbóžnik, kiž je zny dołh sa naš sapłacził.

A tola teho dla njedyrbimy lěni bycz ani próšni kłodzicž, ale dyrbimy džěłacz w Božej winižy, tak dołho hacž džen je.

Schtož tam džěł o rěka, to je hewał husto w šwjatym pišmje bėdženje mjenowane. Šhrystuš Jesuš je tón šwěrnny bėdžer, kiž je sa naš wschitkich wojował, njepscheczela pschemohł, wěczne dobycze dostał a njebjesku křonu dobył. Dha wschał žadny kšchesczijan njesmě prajicž: Šdnž je šo Šhrystuš sa muje bėdžil, dha šo ja bėdžicž njetrjebam, ale móžu w dobrym měrje wotpoczowacz, dokelž je mi křona wěsta. Kał wjele je tajkich bėdženja šo bojaznych kšchesczijanow! czi pał šo wěscze jebaju.

Šě, tón šamy Šnješ, kiž šo šam nam pokasuje jako durje žiwjenja, tón nam tež šwěrn kaže: „Wojujcže wot to, šo byschcže psches czěšne wrota nutschli“ (Łuk. 13, 24)! Tón šamy japoschtoł, kiž je, kaž žadny druhi, předať huadny a prawdoscže teje wěry, wschał š dobrym šwědomnjom praji na křonzu šwojeho bėha: „Ja šym šo dobre bėdženje bėdžil, ja šym dobėhał, ja šym wěrn džeržal; na to je mi wotpokožena křona teje prawdoscže, kotruž mi tón Šnješ na tamnym dnju, tón prawy šudnik, podacz budže“ (2. Timoth. 4, 7. 8.).

Šacžerškim džěczom, kotrež rošwucžujemy wot teho šboža, kiž je w Šhrystušu šamym namałacz, tola tež křozde lěto pschowołamy: „Wojujcže dobre wojowanje wěry, šapschincže wěczne žiwjenje!“ (1. Timoth. 6, 12).

To šu te pomyšlenja, kotrež chže tež našcha džensnišcha epistola šbudžicž w našch wutrobach.

1. Korinth. 9, 24—27.

„Njewěscže wy, šo czi, kiž wo wjetu bėža, bėža wschitžy, „ale jedny wosmje dobycze? Dha bėžcže tak, šo jo došahnjecže. Škřozny pał, kiž šo bėdži, šdžerži šo wschitkich wězow: tamni teho dla, šo bychu sachodnu křonu dostali, „my pał njesachodnu. Ja teho dla tak bėžu, niz jako „na njewěste; ja tak bjechtuju, niz jako jedny, kiž do „losta ruba. Ale ja pojimam šwoje czěło a woskludžu